Serçare

AYYÜCE GÜLOĞLU

ÖTÜKEN

YAYIN NU: 1746
EDEBÎ ESERLER: 899

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
SERTİFİKA NUMARASI: 49269

ISBN: 978-625-408-142-2

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®
İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 251 03 50 • (0212) 293 88 71 - Faks: (0212) 251 00 12

Editör: Göktürk Ömer Çakır

Sağlık Kitaplığı **Proje Danışmanı:** Sinan Terzi

Son Okuma: Tuğçe Meç

Kapak Tasarımı: GNG Tanıtım

Dizgi-Tertip: GNG Tanıtım

Kapak Baskısı: Pelikan Basım

Baskı: İMAK OFSET BASIM YAYIN SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.
Akçaburgaz Mah. 137. Sok.No: 12 Esenyurt / İstanbul / TÜRKİYE
Sertifika Numarası: 45523 Tel: (0212) 444 62 18

İstanbul- 2021

Kitabın bütün yayın hakları Ötüken Neşriyat A.Ş.'ye aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Ayyüce Güloğlu: Ayyüce Güloğlu. 1995'te Kahramanmaraş'ta aldı ilk nefesini. 3 yıl anaokulunun kitabını yazdı. İlkokuldan sonra aynı tepede yerleşmiş olan Anadolu Öğretmen Lisesi sayesinde 16 Mart anlamlandı. Gurbeti Isparta'da öğrendi. Süleyman Demirel Üniversitesi yeni yuvası olmuştu 2014'te. Tıbbiye'yi 2020'de bitirdi. İnsan hayatına her anlamda dokunmak çocukluk dileğiydi. İlk önce *Genç Kalemler Antolojisi*'nde yazdı. Şiir kokan ilk hayaline "Dizelerce Ay" dedi. Kalemlerin Dünyası Şiir Yarışması'nda "Kırık, Buruk Ama Daima Müzeyyen" ile birinci oldu. *Metruk*'ta, *Söylenti*'de, *Sinada*'da, *Söğüt*'te yazdı. Söyledi, çaldı. 11 yıllık yoldaşı -gitarı- Valencia'nın kasasında mandalina kabukları sakladı, dertleşme saydı.

Yaşı henüz umuda gümbür gümbür kıyılıyken gün batımlarına karşı kendi dünya şarkısının sözlerini mırıldayan bir çocuğun yüreğini avuçlarına aldı. Karanlık bahçenin biricik ayçiçeğiyle dertleşerek büyüdüğü senelere taşıdı.

İÇİNDEKİLER

Sızım Sızım Müzeyyen • 10
Gök ile Muhabbet • 11
O Yıldız Kül Şimdi • 13
Serçare Köprüsü • 14
Pencereden Uçuruma • 16
Gönüllü Yanılgılık • 18
Bahçe'm • 19
Kırık, Buruk ama Daima Müzeyyen • 20
Vurulan Gecedir Güneşe (Hiddetli Dinginlik) • 22
Uçurtma Dilerim Uçmaktan Evvel • 24
Kırıldığı Yerden (Kolay mı?) Filiz • 26
Sen Mi Bahar? • 28
Çiçek Özrü • 30
Tanesi Kar • 32
Uçurumun Aynasında • 34
Dile Gelmeye Ramak • 36
Buluttan Rüya • 37
Sevgiler, Küçük… • 38
Kestane Mevsiminde Kehribar • 40
Ateş • 41
Su • 42
Hava • 43
Toprak • 44
Bir Kuşatma Ardı • 45
Sevdadır • 46
Kehribar • 48
Elbet Bir Gün • 50
Hep ve Daima Kirpiklerin • 51
Kaç Çığlık • 52
Bir Sevmek Ki En Çok • 53
Rüzgârın Gülden Kanatları • 55
Çardak • 56
Acır Bazen • 58
Başımda Başı 2'li Yaşlar • 60
Salıncağımda Dolunay • 62
Eylül'de Papatya • 63
Dünyanın Uçurumları • 64

Tahtaydı ya, kaç ağacın hatırası vardı zerresinde.
Serçeler ve şekerpareler manzarasında çiçeklerin
susmasına bir bahçe dolusu çare...
Seninle başladı ciğerim, tütmeye...
Kendimden kendime uğurlandığım yegâne köprü, canım
Serçare.

Serçare köprüsüne Ay düştü desinler...
Kehribar'ın şairinden, sevgiler...

Sızım Sızım Müzeyyen

Telaşsız kaygıları ilmek ilmek eteklerinde
Başında avcı yıldızları cenk etmekte
Kureyvat-ı hamrasına buketler dökülür
Aç gözlerini Müzeyyen, cümle âlem seni çözmekte

Sönmüş volkana dalıp ciğerini yakardın sen
Okyanusuna kavak dilekli kibritler dikerken
Alev suyu pınarları kalbinde süzülür
Saç gizlerini Müzeyyen, kara kalem seni çizmekte

Kirpiğinin lülesinde ebediyet nihan kılınsın
Mübahtır hançereme saplanan elbet senin tının
Kopuzumda bir beste ki beyhude yankılanır
Sal dizlerini Müzeyyen, dik yokuş seni sezmekte

Rivayetlere mutlak can verecek mihrimah
Sevda vuku bulacak binlerce ahla
Yedi düvel bir yana, bir yana ben, sen benden yana
Çal kalbimi Müzeyyen, son nefes seni vermekte

Gök ile Muhabbet

Güneş battıktan sonra geride kalan o buruk dakikalarda
Başka bir dil konuşuyor, gök, aldırmadan karanlığa.
Dalgalar kıyıya değil yüzümüze vuruyor,
Gözlerimizi kapattıklarımızı.
Denizler çiçeklere hasret,
Toprak olma hayalini en çok ilk ve son baharda kuruyor.
Topraksa kırgın. Varlığını unuttuğumuza belki, belki kuraklığına.
Esas kavuşma anını bekliyor, biz o sırada
Gözlerimiz bağlı, ondan gün toplama telaşında.
Ceplerimizde dünyalarca yalnızlık...
Bilmem kaçıncı can çığlığından sonraydı,
Bağbozumlarını terk edip kulaklarımızı içimize kapatalı?
Kimindi bu tını? Duymayı, dinlemeyi unuttuk...
Yokuşlar ve kuşlar arasındaki bağı
Pedal çevirmeden bisiklet sürme anındaki kanatlılık hâli olarak betimledik
Esasında yokuşlarda buluruz sandık, kuşlarda aradığımızı
Rüzgârın alfabesini şakıyamamaktan ileri gelen
Ciğer ile kalp arasındaki yolun kaybı diyor doktor buna.

Işıkları kim kapattı?
Bulmak ömür aldı, yol kaybından ölüyor hasta...
Dünyanın bütün temiz havaları camın ardında,
Pencereyi kim sakladı?
Burun direklerinde dörtnala yankılanan sese tutunarak
Sağ ayağını soluna gurbet kılan
İnsanın kendinden kendine
Yanında o kimsenin görmediği çocuk ile yürüyüşü
İşte böyle başladı.
Sırtında kamburdan yükler,
Kırgınlıklarını almadım mı sandı?
Bileklerinde kördüğümler?
El açıp âmin dediği duaları...